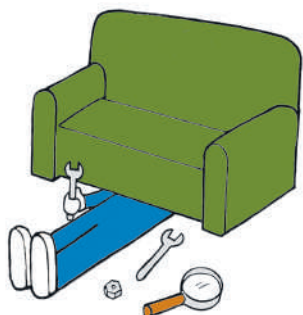

► ManMade

Carbonzin

Het Formule 1-seizoen is alweer een paar wedstrijden onderweg. Lang niet iedereen is gecharmeerd van het kijken naar eindeloos rondes rijden met lawaaiërige auto's. De auto's zien er op het eerste oog stoer en solide uit, maar als alle plastic onderdelen er in een crash afvallen, dan blijkt dat een Formule 1-auto niet veel meer is dan een fors uitgevallen motor met een stoeltje erop. En precies daar zit een deel van de spanning van het Formule 1-racen. Tijdens seconden durende pitstops worden soms hele vleugels of zijpanelen vervangen. Hoe krijgen de teams de lichtte onderdelen zo snel mogelijk bevestigd aan die motor? Een deel van die slimheid zit in het gebruik van koolstofvezels voor de losse onderdelen. Koolstofvezel is licht en mits goed toegepast, ijersterk. Hoe zit het ook al weer met koolstofvezel, of met de veel vaker gebruikte term carbon? Het begint met vezels en draden die worden gemaakt van pure koolstof. Deze worden tot flexibele doeken geweven. De doeken worden laag voor laag in een mal gelegd. De lagen worden verzadigd met een speciale hars. Het geheel wordt eventueel nog vacuüm getrokken en vervolgens gebakken in een oven. Het carbondeel is nu klaar.

De toegepaste techniek in de Formule 1 spreekt tot de verbeelding. Het gevolg daarvan is dat een groot aantal (auto)onderdelen nu wordt gemaakt met een carbonuiterlijk. Dat heeft niets te maken met de eigenschappen van echt carbon, de consumment wordt verleid met de carbon-

Illustratie Tomas Schats

look, carbon finish, siercarbon en zelfs magical carbon. Soms is er wel sprake van carbonvezels, maar zonder de bijbehorende hars blijft er weinig van over. Vaak komt er helemaal geen carbon aan te pas, dan wordt het carbon met een printje geïmiteerd. Zo zijn er ook carbon horloges, sportshoenen met koolstofvezels, benzinoepen van carbon, draadloze carbon computermuizen en mobiele telefoons in een carbon behuizing. Zinloze carbon toepassingen die stevig leunen op de glamour van de Formule 1. Serieuze koolstofvezel producten zoals het waanzinnig complexe centrale constructiegedeelte, de zogenaamde wing box, van de imposante Airbus A380 verliezen daardoor bijna hun geloofwaardigheid!

JOOST ALFERINK

In de rubriek ManMade vraagt ontwerper Joost Alferink zich af waarom de dingen zijn zoals ze zijn.

► grote bruine envelop

GEZOCHT

Stemmen voor hoorspel
"De Rode Haring"

3 Mannenstemmen

30+

3 Vrouwenstemmen

VERRAS JEZELF EN DOE MEE!
Meer info: www.eengrotebruineenvelop.nl

Chris Bajema heeft 250 enveloppen in heel Nederland verspreid met de vraag of de vinders iets terug willen sturen. Iedere vier weken kiest hij een teruggestuurde envelop en gaat er mee op avontuur.

► getweet

@jaapstronks:
Commentaar op ontslag
Van Basten en suggesties voor
opvolger etc. kunnen worden
voorzien van hashtag #pannenkoek

Tip van @willemdudok

► Jouw nieuwstweet hier? Zet #nrcnext in je bericht.

Ik denk aan het goddelijke in mij

Zo blijft Ashrita Furman geïnspireerd

► Ashrita Furman (54) heeft 100 records gebroken in het Guinness Book of Records.

► Voor deze manager van een natuurvoedingswinkel gaat het om de spirituele ervaring.

Door ABHINABHA TANGERMAN
Honderd kilometer wandelen met een loodzware baksteen in je rechterhand geklemd. In één minuut 38 M&M's verorberen met Japanse eetstokjes. Een Engelse mijl zo snel mogelijk skippyballen op de Chinese muur. 27 appels binnen één minuut in de lucht gooien en met een samoe-raizwaard doorklieven. Ashrita Furman (54) heeft het allemaal gedaan en is ermee in het Guinness Book of Records gekomen. Op 14 april werd hij de eerste ter wereld die met 100 records in het recordboek staat genoteerd. Hij kreeg er van de hoofdredacteur een speciaal certificaat voor.

Een behoorlijke inspanning, maar maar geen record.
„Nee, maar het was één van de hoogtepunten van mijn leven. Ik strompelde uitgeput van mijn fiets en dacht: mijn lichaam heeft dit niet gedaan, dit was mijn ziel, of God die dit door mij heeft gedaan. En ik wist op

rollen. Na de eerste koprol kwamen de volgende woorden uit mijn mond: ik ben niet het lichaam, ik ben de ziel. Die mantra hielp om me te distantiëren van de pijn. Het is eigenlijk de samenvatting van mijn hele leven als recordbreker. Ik ben niet met records bezig, om in de krant te komen, maar voor het spirituele aspect. Ik heb tijdens die records een aantal diepe spirituele ervaringen gehad.”

Vertel.
„Ik heb een keer een visioen gehad op een springstok. Ik zal niet in details treden, want dat is persoonlijk, maar ik denk niet dat iemand ooit een visioen op een springstok heeft gehad.”

En dat allemaal door meditatie?
„Ik ben ervan overtuigd dat er geen uitdaging is die je niet kunt aangaan, als je bidt en mediteert.

Een week als deze
Maandag Trainen bijartkeu balanceren. Gewerkt in de natuurvoedingswinkel. Groepsmeditatie.
Dinsdag Officieus vingerknippenrecord gebroken. Gewerkt in de winkel. 's Avonds uit eten met vrienden.
Woensdag Ondersteboven jongleren geprobeerd: twee minuten. Hardgelopen. Administratie bijgewerkt. Groepsmeditatie.
Donderdag Blikjes pletten geoefend in de achtertuin; pijn in voorarmen. Gewerkt en uit eten met vrienden.
Vrijdag Hardgelopen. Golfballen geslagen voor nieuw record. In de winkel gewerkt. Opslag opgeruimd.
Zaterdag Oefening: handelopen op de atletiekbaan, hardlopen, vingerknippen en munten opgooien. 's Avonds meditatie bijgewoond.
Zondag Recordpoging de meeste kniebuigingen staande op een gymnastiekbal gedaan. Het record is 1.502 in één uur. Bij 1.357 gleed ik uit mijn schoen en viel van de bal! Volgende week opnieuw proberen.

Sinds wanneer wilt u de beste zijn?
„Als kind al was ik geïnteresseerd in het Guinness Book. Vanaf mijn zevende jaar droeg ik het als een bijbel met me mee. Ik ben geboren op 16 september 1954, vier dagen nadat het Guinness Book werd bedacht. Ik wilde vroeger graag de beste zijn in iets, maar ik had nooit gedacht dat ik zelf een record zou breken.”

Waarom niet?
„Ik was namelijk heel mentaal en sportief ingesteld, echt een nerd die de hele dag zat te studeren. Vanaf mijn vijftiende had ik daar genoeg van en ging ik op zoek naar een diepere betekenis in het leven. Ik kwam Sri Chinmoy tegen, een spirituele leraar die mij leerde mediteren. Sri Chinmoy had heel veel met sport en zijn filosofie was dat je ook op het fysieke vlak vooruitgang moet maken. Dat was totaal nieuw voor me en in het begin geloofde ik er niet in.”

Wanneer kwam het geloof?
„In 1978 werd er in Central Park een wielervedstrijd van 24 uur gehouden waar Sri Chinmoy en zijn leerlingen aan meededen. Tien dagen vóór de race besloot ik ook mee te doen, hoewel ik nog nooit aan sport had gedaan en helemaal niet had getraind. De avond vóór de wedstrijd vroeg Sri Chinmoy aan zijn leerlingen hoeveel mijl iedereen zou afleggen. Toen ik aan de beurt kwam wilde ik 200 mijl zeggen,

felijk. Ik liep de hele tijd te strompelen en plotseling begon ik normaal te wandelen en daarna steeds sneller totdat ik zo vol energie was dat ik aan het snelwandelen was. Dat ging een paar uur door en uiteindelijk brak ik het record door 102 kilometer af te leggen. Dat was een geweldige ervaring. Ik voelde hoe mijn beperkte zelf zich uitbreidde in het universele zelf.”

Wat gebeurde er?
„Het effect was ongelooflijk. Ik liep de hele tijd te strompelen en plotseling begon ik normaal te wandelen en daarna steeds sneller totdat ik zo vol energie was dat ik aan het snelwandelen was. Dat ging een paar uur door en uiteindelijk brak ik het record door 102 kilometer af te leggen. Dat was een geweldige ervaring. Ik voelde hoe mijn beperkte zelf zich uitbreidde in het universele zelf.”

Helpt het ook in het dagelijks leven?
„Voor mij in ieder geval wel. Er zijn zoveel negatieve dingen in deze wereld, dit is echt iets heel positiefs. Het geeft hoop. Ik geef toe dat mijn records een beetje eigenaardig zijn, maar je moet er wel serieus voor trainen. Zoals mijn record om zo ver mogelijk te wandelen terwijl er een volle melkfles op mijn hoofd balanceert. Ik hou daarvan omdat het grappig is en een beetje absurd, maar ook een enorme concentratie en uithoudingsvermogen vergt. Je komt in contact met dat gevoel van zelfoverstijging en je gaat een andere wereld binnen. De dag dat ik een record breek, ben ik de hele dag gelukkig.”

Foto Chantal Heijnen